

deres Ciere holdes og af dem selv anvendes til Lyffarter. Comiteen har imidlertid, efter Omstændighederne og med specielt Hensyn til, at den omhandlede Afgift vilde gjøre en udflyktelig Lovbestemmelse herom nødvendig, formeenit ikkun at burde indskrænke sig til at henlede Indenrigsministeriets Opmærksomhed paa Gavnligheden af den foreslaaede Foranstaltning, hvis Virkninger ogsaa, som ovenanført, vilde udstrække sig til den paataente Frigivelse af Færgetransporten, uden at man, i Betragtning af Begrænsningen af Comiteens Forretning, har anseet sig besvøiet til derom at fremkomme med noget bestemt Anbragende.

Det tør forøvrigt ikke oversees, at en Afgang for Alle til at besatte sig med Færgning vil medføre, at den Sikkerhed, det hidtilværende Monopol afgav for, at der til enhver Tid foresændtes Fartøier til Afbenyttelse paa de i Privilegiet betegnede Steder, bortfalder. Dette er imidlertid en ligefrem Folge af de paataente forandrede Forhold, og idet man desuden ikke nærer nogen Tvivl om, at den almindelige Concurrence ogsaa i denne Retning vil øve sin Indflydelse, holder Comiteen sig overtydet om, at der i de Paagældendes egen Interesse indeholdes en tilstrækkelig Opfordring for dem til at drage Omsorg for, at de fornødne Færgemidler ikke savnes paa de Steder, hvor Trangen dertil maatte vise sig. Valget af disse Steder maa naturligtvis være overladt til de Bedkommendes eget Forogdtbestindende, og Spørgsmaalet bliver, efter Comiteens Formening, ikkun om en Bestemmelse af den Strækning, for hvilken Rettigheden til at færges skal gjøres gjældende. I denne Henseende maa vi holde for, at skjøndt Færgetransporten, saalænge ialtsald Forholdene ikke maatte udvikle sig paa anden Maade, vistnok, efter hvad vi ovenfor have givet os den Frihed at ytre, i Virkeligheden — hvad den indre Havn betræffer — nærmest vil indskrænke sig til den hidtilværende Fart mellem Nshavn og Christianshavn, hvor Afdgangen dog staae aaben til at besørge Færgning fra hvilket som helst Sted i Havnen, hvor Bedkommende maatte kunne tilveiebringe passende Anlægssteder. Med Hensyn til Nsheden, da skjønt vi heller ikke No-

get til Hinder for, at den omhandlede Ret fastsattes til at gjælde for den hele Strækning fra Toldbodsbommen til den saakaldte Svane-mølle som Udgangspunkt. Endnu skulle vi ikke lade uberørt, at det ostmeldte Capitain Eskildsen meddeelte Privilegium vel ogsaa hjemlede ham Eneret til Transporten mellem Nshavn og den staaanske Kyst fra Helsingborg til Stanør. Det er imidlertid Comiteen bekendt, at denne Deel af Færgesarten allerede, som ogsaa i den i Gjenpart medfulgte Skrivelse fra Ministeriet for Monarchiets saalles indre Anliggender anført, i en længere Aarrække factift har været opgivet, og det forekommer os ikke, at der i de forhaandenværende Forhold er Grund til, under Ordningen af denne Sag, at tage videre Hensyn til den ommeldte Transportfart, der formeentlig rettest, ligesom hidtil, vil kunne overlades til privat Overeenskomst mellem selve de Paagældende. Idet vi efter det Foransførte saaledes antage, at Rettigheden til Færgetransporten bør omfatte Strækningen mellem Estacaderne ved Kalleboestrand paa den ene og Svane-møllen paa den anden Side, skal Comiteen dernæst tillade sig at gaae over til nærmere at omtale de Betingelser, under hvilke man har tænkt sig, at en fuldkommen Frigivelse af denne Transport kunde være at indrømme. Hvad der navnlig herved maatte komme i Betragtning er, saavidt skjønt, Tilveiebringelsen af en tilstrækkelig Garanti for gode, til denne Fart henstigtsmæssigen indrettede, Fartøier, Sikkerhed for de paagældende Cieres eller Føreres Paalidelighed og Dygtighed, samt den fornødne Control med Overholdelsen af de i denne Henseende trufne Foranstaltninger. Med disse Fordringer for Die, samt da Færgesæsenet, ialtsald i den indre Havn, staaer i nær Forbindelse med det under den kongelige Administration for Havnesæsenet henhørende Havnepoliti, ansee vi det rettest, at det hele Færgesæsen henlægges under bemeldte Administration, saaledes at det mere umiddelbare Tilsyn dermed overdrages til vedkommende Havnemeistere og uden for Toldbodsbommen til Havnecapitainen, der lettest ved det dem underordnede Personale ville være i Stand til at paasee det fornødne. Men under Forudsætning af, at denne vor Anskuelse maatte